Lietas Nr. C30450313
Lietas arhīva Nr. CA-0813-15/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2015.gada 29.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Dz. Zvaigznekalna- Žagare,
tiesneses M. Bebriša, Ž. Žimante,
ar sekretāri I. Pelēkzirni,

piedaloties MSIA "EUROLINE" administratora pārstāvei /pers. D/ un /pers. E/ un AS TRITAN GROUP pārstāvei zvērinātai advokātei Allai Jurašai,

atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu MSIA "EUROLINE" administratora prasībā pret /pers. E/ un AS TRITAN GROUP par zaudējumu piedziņu, sakarā ar MSIA "EUROLINE" administratora apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 16.oktobra spriedumu, un

konstatēja:

2013.gada 15.martā MSIA "EUROLINE" administrators Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā cēla prasību pret /pers. E/ par zaudējumu piedziņu, kurā, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 63.panta pirmās daļas 2.punktu, 65.panta 8.punktu, 67.panta 3. un 5.punktu, lūdza piedzīt no /pers. E/ Ls 40 713,16 un noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja 6 % no parāda summas.

2014.gada 20.janvārī MSIA "EUROLINE" administrators tiesā iesniedza prasības pieteikuma grozījumus, prasību ceļot arī pret AS TRITAN GROUP, un, pamatojoties uz Komerclikuma 168.pantu, Koncernu likuma 29., 33.pantu, lūdza piedzīt no atbildētājiem solidāri Ls 40 713,16 un noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājiem solidāri 6 % no parāda summas.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2012.gada 29.augusta spriedumu civillietā Nr.C30697112 pasludināts SIA "EUROLINE" maksātnespējas process un par administratoru iecelts sertificēts maksātnespējas procesa administrators /pers. G/. Ar 2012.gada 06.septembra lēmumu administrators par SIA "EUROLINE" pārstāvi noteica bijušo sabiedrības amatpersonu /pers. E/.

Veicot sabiedrības dokumentu pārbaudi, administrators konstatēja, ka 2012.gada 4.jūnijā Valsts ieņēmuma dienests pieņēma lēmumu Nr.8.21.9.1.2/18468 Par pārmaksātā nodokļa summas dzēšanu, ar kuru, pamatojoties uz likuma "Par nodokļiem un nodevām" 25.pantu, dzēsa sabiedrības iekšzemē iekasētā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) pārmaksu Ls 40 713,16 apmērā, jo sabiedrības valde nav pieprasījusi tā atmaksu. Lēmums kļuva zināms un spēkā stājās 2012.gada 12.jūnijā, tas bija pārsūdzams līdz 2012.gada 12.jūlijam, taču sabiedrība pārsūdzības tiesības neizmantoja.

Administrators lūdzis VID atjaunot nokavēto termiņu sūdzības iesniegšanai par minēto lēmumu un atmaksāt sabiedrībai PVN pārmaksu, bet ar VID 2013.gada 17.februāra lēmumu Nr.22.9/L-3971 sūdzība noraidīta, neizskatot to pēc būtības.

No minētā izriet, ka sabiedrības valde vairāk kā trīs gadus neveica darbības, lai pieprasītu VID pārmaksāto nodokļu summu Ls 40 713,16, kas tai pienācās, un neveica darbības, lai likumā noteiktajā kārtībā apstrīdētu VID NP Rīgas Ziemeļu KAC vadītājas 2012.gada 4.jūnija lēmumu Nr.8.21.9.1.2/18468, kas sabiedrības valdei bija zināms un spēkā stājās 2012.gada 12.jūnijā.

Atsaucoties uz Civillikuma 1772., 1773.pantu un Komerclikuma 169.panta pirmo un otro daļu, administrators uzskata, ka vienīgais valdes loceklis /pers. E/ ir atbildīgs par sabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem. Neatprasītie (dzēstie) pārmaksātie PVN Ls 40 713,16 ir sabiedrības mantas samazinājums- mantiski novērtējams pametums, kas radās tiešā cēloniskā sakarā ar atbildētāja prettiesisku darbību, neveicot ar Komerclikumu noteiktos valdes locekļa pienākumus.

Prasību pret AS TRITAN GROUP administrators pamato ar tās 2013.gada 25.oktobra vēstuli /pers. E/, kurā AS TRITAN GROUP apliecina, ka nolēma neprasīt VID pārmaksāto PVN summu Ls 40 713,16 apmērā. Administratoram nav ziņu, vai starp AS TRITAN GROUP un SIA "EUROLINE" ir noslēgts koncerna līgums, bet AS TRITAN GROUP ir prasītājas vienīgais dalībnieks, līdz ar to Koncernu likuma izpratnē tā ir valdošais uzņēmums, kam uz līdzdalības pamata ir izšķirošā ietekme.

Saskaņā ar Koncernu likuma 29.panta pirmo daļu, *ja nav noslēgts pārvaldes līgums, valdošais uzņēmums nedrīkst izmantot savu ietekmi, lai pamudinātu atkarīgo sabiedrību noslēgt tai neizdevīgu darījumu vai arī veikt citu tai neizdevīgu pasākumu, ja vien netiek atlīdzināti šāda darījuma vai pasākuma rezultātā radušies zaudējumi*; saskaņā ar panta otrajā daļā noteikto, *ja šā panta pirmajā daļā minētie zaudējumi pārskata gada laikā netiek faktiski atlīdzināti, valdošais uzņēmums līdz tā pārskata gada beigām, kurā šie zaudējumi radušies, rakstveidā informē atkarīgo sabiedrību, kad un kādā veidā zaudējumi ir atlīdzināmi, piešķirot atkarīgajai sabiedrībai atbilstošas prasījuma tiesības.* Atbilstoši Koncernu likuma 33.panta pirmajai daļai, *ja valdošais uzņēmums pamudina atkarīgo sabiedrību, ar kuru nav noslēgts pārvaldes līgums, noslēgt tai neizdevīgu darījumu vai veikt citu tai neizdevīgu pasākumu un līdz pārskata gada beigām faktiski neatlīdzina šā darījuma vai pasākuma rezultātā radušos zaudējumus vai arī nepiešķir atbilstošas prasījuma tiesības uz šādu zaudējumu atlīdzību, valdošā uzņēmuma pienākums ir atlīdzināt atkarīgajai sabiedrībai šādas rīcības rezultātā radušos zaudējumus.* Izņēmums no zaudējumu atlīdzināšanas pienākuma ietverts Koncernu likuma 33.panta otrajā daļā, ka *valdošajam uzņēmumam nav pienākuma atlīdzināt šā panta pirmajā daļā minētos zaudējumus, ja tas pierāda, ka kārtīgs un apzinīgs neatkarīga uzņēmuma vadītājs tāpat būtu noslēdzis šā panta pirmajā daļā minēto darījumu vai veicis šā panta pirmajā daļā minēto pasākumu.*

AS TRITAN GROUP norādi SIA "EUROLINE" neprasīt VID pārmaksātā PVN atmaksu administrators uzskata par ietekmes izmantošanu, pamudinot SIA "EUROLINE" uz tai neizdevīga pasākuma veikšanu, par ko atbildību paredz Komerclikuma 168.pants, atbilstoši tā pirmajai daļai, *persona, kura ar ļaunu nolūku panāk to, ka valdes loceklis rīkojas pretēji sabiedrības interesēm, atbild sabiedrībai par šādas rīcības rezultātā nodarītajiem zaudējumiem;* saskaņā ar panta otrajā daļā noteikto, *ja pamats valdes locekļa saukšanai pie atbildības saskaņā ar šā likuma 169.pantu, viņš atbild solidāri ar personu, kura izmantojusi savu ietekmi;* panta ceturtajā daļā noteikts, *ka panta pirmās un otrās daļas noteikumi nav piemērojami, ja ietekme īstenota: 1) izmantojot balsstiesības dalībnieku sapulcē vai 2) tiesīgi izmantojot izšķirošo ietekmi saskaņā ar Koncernu likumu.*

Administratoram nav ziņu, ka AS TRITAN GROUP savu ietekmi īstenoja, izmantojot balss tiesības dalībnieku sapulcē, bet tā prettiesīgi izmantoja savu

izšķirošo ietekmi saskaņā ar Koncernu likumu.

Lietā pastāv /pers. E/ atbildības priekšnoteikumi, viņam ir pienākums atlīdzināt SIA "EUROLINE" nodarītos zaudējumus saskaņā ar Komerclikuma likuma 169.pantu, bet AS TRITAN GROUP, kas izmantoja savu ietekmi, ir solidāra atbildība ar /pers. E/, jo tā ietekmi izmantoja ļaunā nolūkā. AS TRITAN GROUP, saskaņojot /pers. E/ bezdarbību, nevarēja būt nezināms, ka šādas bezdarbības rezultātā SIA "EUROLINE" radīsies zaudējumi, ka neatprasītais (dzēstais) pārmaksātais PVN Ls 40 713,16 apmērā būs sabiedrības mantas samazinājums; AS TRITAN GROUP ietekmes rezultātā veikta rīcība, kas neatbilst SIA "EUROLINE" interesēm; pastāv cēloniskais sakars starp ietekmes rezultātā veikto rīcību un sabiedrības zaudējumu.

Prasības pieteikumā iekļauts pieteikums par prasības nodrošināšanu, kas ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2013.gada 25.marta lēmumu noraidīts.

2013.gada 24.aprīlī tiesā saņemti /pers. E/ paskaidrojumi par prasību, kuros atbildētājs prasību neatzīst. Atbildētājs nepiekrīt, ka nav sekmējis sabiedrības peļņu un nodarījis sabiedrībai zaudējumus pārmaksātā nodokļa summas apmērā, jo Civillikuma 1787.pants noteic, ka aprēķinot atrauto peļņu, nav jāņem par pamatu tikai varbūtības. Prasības pieteikumā prasītāja spekulē tieši ar varbūtībām; nav pierādīta zaudējumu esamība, cēloņsakarība starp viņa darbībām un zaudējumu rašanos.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 10.pantam privātpersona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska, šā likuma 7.pants noteic, ka iestādes rīcībai jāatbilst tiesību normām. Prasības pieteikumā minētais VID lēmums ir administratīvais akts, kas ir stājies spēkā. Tāpēc nav pamata uzskatīt, ka VID ir pieņēmis prettiesisku administratīvu aktu, kuru bija pamats apstrīdēt, un apstrīdēšanas gadījumā tas noteikti būtu atcelts. Prasībā nav norādīts, kā izpaužas VID lēmuma prettiesiskums, un kāds būtu rezultāts, ja prasītāja lēmumu apstrīdētu. Prasītājas uzskats, ka lēmums bija jāpārsūdz, nepadara to par spēkā neesošu; ja lēmums tiktu atzīts par spēkā esošu, tas negarantētu prasītājai PVN pārmaksas saņemšanu.

Pārmaksātā PVN summa nav *a priori* uzskatāma par prasītājas īpašumu, jo ir jābūt VID lēmumam, ar kuru PVN pārmaksa ir atzīta. Prasības pieteikumam nav pievienoti pierādījumi, ka prasītāja atbilst visiem normatīvajos aktos noteiktajiem kritērijiem, lai PVN pārmaksa tiktu atzīta no VID puses un tai atmaksāta, ja šāds lūgums būtu izteikts. Tāpēc nav pamatots apgalvojumus, ka PVN pārmaksa ir atzīstama par prasītājas zaudējumiem. Atbildētājs norāda, ka aptuveni 2008.- 2009.gadā viņš, būdams sabiedrības valdes loceklis, lūdza atmaksāt izveidojušos PVN pārmaksu, bet VID ar savu lēmumu PVN pārmaksu neatzina, ievērojot objektīvi neizpildītus kritērijus, kuru izpilde nebija atkarīga no atbildētāja.

Prasītājas PVN pārmaksa pamatā veidojās no tās nomas maksājumiem Rīgas domei par zemes gabala ar adresi Rīgā, Balasta dambī b/n lietošanu. 2010.gada 29.jūnijā SIA "EUROLINE", uzskatot, ka nomas maksa Rīgas domei par šā zemes gabala lietošanu samaksāta nepamatoti, Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā cēla prasību, lūdzot to atmaksāt, t.sk., samaksāto PVN, un samazināt nomas maksu. Šobrīd SIA "EUROLINE" intereses šajā strīdā pārstāv administrators. Tā kā SIA "EUROLINE" prasības pieteikumā lūdza piedzīt no Rīgas domes arī samaksāto PVN, atbildētājs uzskatīja, ka SIA "EUROLINE" nevar pieprasīt no VID PVN pārmaksas atmaksu, jo tādējādi sabiedrība to pieprasītu divkāršā apmērā.

Prasība balstās uz varbūtībām un tiesību teorijas atziņām par valdes locekļa pienākumiem pret vadīto komersantu, nepievienojot pierādījumus, ka prasītājai ir radušies zaudējumi, ka zaudējumi ir tiešie, ka ir cēloņsakarība starp atbildētāja darbībām un zaudējumiem. Atbilstoši Maksātnespējas likuma 70.panta otrajai daļai atbildētājs sabiedrības dokumentus nodeva administratoram, kas ierobežo viņa iespējas sniegt paskaidrojumus un iesniegt pierādījumus.

AS "TRITAN GROUP" 2014.gada 01.oktobrī tiesā iesniedza paskaidrojumus par prasību, kuros atbildētāja prasību neatzīst. Paskaidrojumi balstīti uz argumentiem, kas izteikti /pers. E/ rakstveida paskaidrojumos, papildus norādīts, ka SIA "EUROLINE" ir AS "TRITAN GROUP" meitas kompānija, atbildētājai nav pamata tai kaitēt, jo tādā veidā tā kaitē pati sev. Prasībā nav norādīts, kā izpaudās atbildētājas ļauns nolūks un kāda ir atbildētājas interese prasītājai nodarīt zaudējumus.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 16.oktobra spriedumu prasība noraidīta. Spriedums pamatots sekojoši.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2012.gada 29.augusta spriedumu pasludināts SIA "EUROLINE" maksātnespējas process, par administratoru iecelts sertificēts administrators /pers. G/. Ar 2012.gada 6.septembra SIA "EUROLINE" administratora lēmumu /pers. E/ noteikts par parādnieka pārstāvi.

Atbilstoši Uzņēmumu reģistra un Komercreģistra datiem SIA "EUROLINE" amatpersona no 2006.gada 10.maija līdz 2012.gada 5.septembrim bija /pers. E/, valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt kapitālsabiedrību atsevišķi. Komerclikuma 221.panta pirmā daļa un 222.pants noteic, ka valde ir sabiedrības izpildinstitūcija, kas vada sabiedrību.

No 2012.gada 4.jūnija Valsts ieņēmumu dienesta lēmuma Nr.8.21.9.1.2/18468 izriet, ka VID, izvērtējot informāciju par SIA "EUROLINE", konstatēja, ka uz 2012.gada 30.maiju ir pārmaksāta iekšzemē iekasētā pievienotās vērtības nodokļa summa Ls 40 713,16 jeb EUR 57 929,61 apmērā, kurai ir beidzies likuma "Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktā noteiktais izmantošanas termiņš, un nolēma to dzēst.

No 2013.gada 25.oktobra SIA "EUROLINE" vienīgā dalībnieka AS TRITAN GROUP valdes priekšsēdētāja sniegtās atbildes /pers. E/ izriet, ka atbildētāja 2010.gada 15.septembrī saņēma informāciju no /pers. E/, ka SIA "EUROLINE" ir izveidojies PVN priekšnodoklis Ls 40 713,16 apmērā. Sakarā ar to, ka PVN atmaksas kartību nosaka VID, un, ņemot vērā, ka 2010.gada 29.jūnijā Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā celta prasība pret Rīgas domi par nomas maksas, t.sk., PVN nodokļa samazināšanu, un tās apmierināšanas gadījumā Rīgas domes pienākums būtu atgriezt samaksāto PVN prasītājai, dalībnieks nolēmis, ka nodokļa atmaksas pieprasīšana nebūs pamatota.

No 2013.gada 17.februāra VID lēmuma Nr.22.9/L-3971 izriet, ka VID neizskatīja administratora sūdzību par 2012.gada 4.jūnija VID lēmumu Nr.8.21.9.1.2/18468 pēc būtības, jo neatjaunoja procesuālo termiņu lēmuma apstrīdēšanai.

Norādot uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus, tiesa atzinusi, ka prasība par zaudējumu atlīdzības piedziņu balstīta uz apgalvojumu, ka SIA "EUROLINE" valde vairāk kā trīs gadus nav veikusi darbības, lai pieprasītu VID pārmaksāto nodokļu Ls 40 713,16 apmērā atmaksu, kas pienācās SIA "EUROLINE"; nav veikusi darbības, lai likumā noteiktā kārtībā apstrīdētu 2012.gada 4.jūnija VID lēmumu Nr.8.21.9.1.2/18468; konstatējama valdes locekļa /pers. E/ bezdarbība, nesaimnieciskā rīcība; neatprasītie pārmaksātie PVN Ls 40 713,16 ir prasītājas mantas samazinājums, kas radies tiešā cēloniskā sakarā ar valdes locekļa darbību; apstāklis, ka SIA "EUROLINE" vienīgais dalībnieks AS TRITAN GROUP piekrita, ka valdes loceklis neprasa VID pārmaksāto PVN atmaksu, atzīstams par dalībnieka ietekmes izmantošanu, pamudinot uz neizdevīga pasākuma veikšanu.

Vadoties no Civillikuma 1770.,1772., 1773., 1775.panta, tiesa atzinusi, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums un jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums; zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas (..) un katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Zaudējumu atlīdzībai vajadzīgi četri priekšnoteikumi, bet kā piektais apspriežams 1776.panta noteikums, kas ir: personas prettiesiska rīcība (darbība vai bezdarbība); šīs personas vaina; zaudējumu esamība un to konkrēts apmērs; cēloniskais sakars starp prettiesisku rīcību un zaudējumiem. *(Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā - Rīga, "Mans īpašums" 1998.,270 lpp.)*

Prasītājas aprēķins par zaudējumiem Ls 40 713,16 jeb EUR 57 929,61 apmērā ir pamatots ar PVN pārmaksu, ko /pers. E/ kā valdes loceklis nav pieprasījis VID.

Tiesa atzinusi par nepierādītu, ka prasības summas apmērā samazinājusies prasītājas tagadējā manta, vai sagaidāms peļņas atrāvums šādā apmērā, un norādītā summa uzskatāma par prasītājas īpašumu. No lietas materiāliem secināts, ka VID lēmums par pārmaksātā nodokļa summas dzēšanu ir spēkā, lietā nav pierādīts, ka PVN pārmaksa būtu atzīta no VID puses un atmaksāta SIA "EUROLINE", ja valdes loceklis to būtu lūdzis, jo lietā nav VID lēmums, ar kuru PVN pārmaksa ir tikusi atzīta.

Tas, ka atbilstoši Gada pārskatu likuma 49.panta otrajai daļai, komercsabiedrībai gada pārskatā detalizēti pa nodokļu un nodevu veidiem jānorāda

parāda debitoru vai kreditoru sastāvā ietvertās nodokļu un nodevu saistību summas, aprēķinātās nokavējuma naudas, soda naudas un citas valsts budžetam vai pašvaldību budžetiem maksājamās vai pārmaksātās summas, nenozīmē, ka sabiedrībai ir radies tagadējās mantas samazinājums. Tiesa nepieprasīto pārmaksāto nodokļu summu nav uzskatījusi arī par atrauto peļņu, par nepamatotu atzīstot prasītājas apgalvojumu, ka PVN pārmaksa ir atzīstama par prasītājas zaudējumiem. Tiesa piekritusi /pers. E/ iebildumiem, ka pārmaksātā PVN summa nav *a priori* uzskatāma par prasītājas īpašumu, lai prasītāja varētu atzīt šo summu par savu īpašumu, ir jābūt VID lēmumam, ar kuru PVN pārmaksa ir atzīta.

Balstoties uz tiesu prakses atziņām, secināts, ka nodibinātie apstākļi nav pamats prasītājai prasīt zaudējumu atlīdzību pēc būtības, jo Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 6.septembra spriedumā lietā SKC-475 teikts, ka priekšā stāvošs zaudējums dod tiesības uz nodrošinājumu, bet ne uz atlīdzību, kā to paredz Civillikuma 1771.pants.

Vērtējot prasības pamatojumu ar Komerclikumu, tiesa vadījusies no 169.panta, ka *valdes un padomes locekļiem savi pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam; valdes un padomes locekļi solidāri atbild par zaudējumiem, ko tie nodarījuši sabiedrībai; valdes un padomes loceklis neatbild saskaņā ar šā panta otro daļu, ja pierāda, ka rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks;* saskaņā ar panta ceturto daļu, *valdes un padomes loceklis neatbild par sabiedrībai nodarīto zaudējumu, ja viņš rīkojies labā ticībā dalībnieku sapulces likumīga lēmuma ietvaros. Tas, ka padome apstiprinājusi valdes rīcību, neizslēdz valdes locekļu atbildību sabiedrības priekšā.*

VID lēmuma neapstrīdēšana nav nolaidība gadījumā, ja VID lēmums ir pamatots, bet sabiedrības vainas atzīšana nav automātiski uzskatāma par valdes locekļa vainas konstatējumu, bez konkrētas grāmatveža un citu darbinieku rīcības izvērtēšanas, par ko lietā pierādījumi nav iesniegti. Fakts, ka VID pieņēma lēmumu par pārmaksātā nodokļa summas dzēšanu, nav pamats atzīt, ka /pers. E/, būdams valdes loceklis, nav rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks. Pieprasīt pārmaksātās nodokļa summas atmaksāšanu vai novirzīšanu kārtējo nodokļu maksājumu segšanai saskaņā ar likumu "Par nodokļiem un nodevām" un VID lēmumu pārsūdzēšana ir komercsabiedrības valdes tiesība, nevis pienākums.

AS TRITAN GROUP kā dalībnieks nolēma, ka nodokļa atmaksas pieprasīšana nav pamatota, jo Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā celta prasība pret Rīgas domi par nomas maksas, t.sk., PVN nodokļa samazināšanu, kuras apmierināšanas gadījumā Rīgas domei būtu pienākums atgriezt samaksāto PVN prasītājai. No 2012.gada 29.februāra Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas sprieduma redzams, ka SIA "EUROLINE" 2010.gada 29.jūnijā cēla tiesā prasību pret Rīgas pilsētas pašvaldību par noslēgtā nomas līguma grozīšanu, nomas maksas samazināšanu un parāda piedziņu.

Saskaņā ar Komerclikuma 168.panta pirmo daļu, *persona, kura ar ļaunu nolūku panāk to, ka valdes loceklis rīkojas pretēji sabiedrības interesēm, atbild sabiedrībai par šādas rīcības rezultātā nodarītajiem zaudējumiem*; saskaņā ar panta otro daļu, *ja šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā ir pamats valdes vai padomes locekļa saukšanai pie atbildības saskaņā ar šā likuma 169.pantu, viņš atbild solidāri ar personu, kura izmantojusi savu ietekmi;* panta ceturtajā daļā noteikts, ka *šā panta pirmās un otrās daļas noteikumi nav piemērojami, ja ietekme īstenota: 1) izmantojot balsstiesības dalībnieku sapulcē vai 2) tiesīgi izmantojot izšķirošo ietekmi saskaņā ar Koncernu likumu.*

Tiesa atzinusi par nepierādītu, ka AS TRITAN GROUP kā SIA "EUROLINE" dalībnieks izmantoja ietekmi un pamudināja valdes locekli uz neizdevīga pasākuma veikšanu, jo nav konstatēti prasītājai nodarīti zaudējumi un nav pierādīts, ka atbildētāja izmantoja savu ietekmi nolūkā kaitēt SIA "EUROLINE".

Par spriedumu MSIA "EUROLINE" administrators iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz izskatīt lietu pēc būtības un prasību apmierināt. Apelācijas sūdzībā spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apmērā, norādot, ka tiesa nav vērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus un prasītājas paskaidrojumus.

Apelācijas sūdzības autors atsaucas uz Satversmes tiesas 2010.gada 19.jūnija spriedumu lietā Nr.2010-02-01, kurā analizēta PVN atmaksas kārtība un atzīts, ka uzņēmuma tiesības prasīt PVN priekšnodokļa atmaksu sasniedz vismaz tiesisko paļāvību iegūt reālu iespēju baudīt īpašuma tiesības, līdz ar to veidojot "īpašumu" ECTK Pirmā protokola 1.panta izpratnē. Spriedumā secināts, ka arī Satversmes 105.pants paredz visaptverošu mantiska rakstura tiesību garantiju.

Arī Senāts ir norādījis: "Ja nav objektīvu šaubu par nodokļu apmēru un pārmaksas pamatotību, tas ir, ja nav bijis audits vai kriminālprocess vai arī tie ir noslēgušies ar rezultātu, kas neapstiprina nodokļu apmēru un pārmaksu nepareizību, pārmaksātās summas ir uzskatāmas par nodokļa maksātāja mantu, kas attiecīgi ir atdodama nodokļu maksātājam vai ieskaitāma viņa citu nodokļu parādos, ja tādi ir" *(Senāta 2009.gada 18.jūnija sprieduma lietā Nr. SKA- 257/2009 9.punkts).*

ES ir izdarījusi secinājumu attiecībā uz apstrīdētajā normā paredzēto triju gadu noilguma termiņu, norādot, ka "šāds termiņš principā var ļaut katram rūpīgam nodokļu maksātājam izmantot tiesības, kas izriet no Savienības tiesību sistēmas" *(ES tiesas 2010.gada 21.janvāra sprieduma lietā Nr. C-472/08 Alstom Power Hydro pret Valsts ieņēmumu dienestu 21.punkts).*

Senāta 2009.gada 28.maija spriedumā lietā Nr. SKA-108/2009 10.punktā atzīts: "Ievērojot to, ka nodokļu maksātāja rīcībā esot informācija par pārmaksātajām nodokļa summām, un pieņemot, ka tas rīkojas kā krietns un rūpīgs saimnieks, nemaz nevajadzētu rasties tādai situācijai, ka pārmaksātās summas ilgstoši netiek pieprasītas."

Tiesa nav vērtējusi prasītājas iesniegtos pierādījumus un paskaidrojumus saistībā ar VID sniegtajām uzziņām, īpaši uzziņu Nr.8.4.-7/5700, kas ir būtisks pierādījums un no kuras izriet, ka atbildētāja iebildumi par PVN pārmaksas atmaksas tiesību neizmantošanu ir maldinoši un neatbilst faktiskajai situācijai.

Konstatējot, ka SIA "EUROLINE" vienīgais dalībnieks AS TRITAN GROUP nolēma nepieprasīt PVN priekšnodokļa atmaksu sakarā ar to, ka Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā celta prasība pret Rīgas domi par nomas maksas, t.sk., PVN nodokļa samazināšanu, tiesa nav šos faktus vērtējusi kopsakarā ar lietu. PVN pārmaksa nav tas pats, kas izrakstītajā rēķinā norādītais un samaksātais PVN, jo PVN pārmaksa izveidojas deklarācijas aizpildīšanas rezultātā, kad aprēķinātais PVN ir mazāks par atskaitāmo priekšnodokli, līdz ar to nevar apgalvot, ka PVN pārmaksa radās tikai no Rīgas domes rēķinos esošā PVN, jo prasītājai bija arī citi darījumi. PVN priekšnodokļa atskaitīšanas un izmantošanas tiesības rodas ar brīdi, kad ir saņemts pakalpojums/prece, rēķins un veikta apmaksa avansā, tāpēc vēlākas tiesvedības to neietekmē. Tiesvedības rezultātā PVN netiktu "savākts" divreiz, jo, ja nomas maksa tiktu samazināta un pārmaksa atmaksāta, tā būtu jāparāda savās PVN deklarācijās un prasītāja ar PVN deklarāciju to atdotu valstij. Arguments par tiesvedību nav vietā, jo tiesvedība var būt ilgstoša, bet pārmaksas tiesības jāizlieto trīs gadu laikā.

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā celtajā prasībā pret Rīgas domi pirmās un apelācijas instances tiesa savos nolēmumos norādīja, ka atbildētājs nav rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks, ko tiesa spriedumā nav ņēmusi vērā.

Tiesas sēdē MSIA "EUROLINE" administratora pārstāve /pers. D/ prasību un apelācijas sūdzību uzturēja uz tajās norādītā pamata.

Tiesas sēdē /pers. E/ un AS TRITAN GROUP pārstāve zvērināta advokāte Alla Juraša prasību un apelācijas sūdzību neatzina un saskaņā ar Civilprocesa likuma 166.pantu paskaidrojumus apelācijas instances tiesā iesniedza rakstveidā.

Motīvu daļa.

Pārbaudot lietas materiālus, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus un viedokli, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasība un apelācijas sūdzība nav pamatota un ir noraidāma, sekojošu apsvērumu dēļ.

Civillietu tiesu kolēģija vadās no Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas, saskaņā ar kuru, *apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.*

Pārsūdzot spriedumu, prasītāja nav apstrīdējusi sekojošus pirmās instances tiesas lietā nodibinātos faktus.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2012.gada 29.augusta spriedumu pasludināts SIA "EUROLINE" maksātnespējas process, par administratoru iecelts sertificēts administrators /pers. G/. Ar 2012.gada 6.septembra SIA "EUROLINE" administratora lēmumu /pers. E/ noteikts par parādnieka pārstāvi.

Atbilstoši Uzņēmumu reģistra un Komercreģistra datiem SIA "EUROLINE" amatpersona no 2006.gada 10.maija līdz 2012.gada 5.septembrim bija /pers. E/, valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt kapitālsabiedrību atsevišķi.

Ar 2012.gada 4.jūnija Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu Nr.8.21.9.1.2/18468 nolemts dzēst SIA "EUROLINE" iekšzemē iekasētā PVN pārmaksu Ls 40 713,16 jeb EUR 57 929,61 apmērā, kurai ir beidzies likuma "Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktā noteiktais izmantošanas termiņš.

2013.gada 25.oktobrī SIA "EUROLINE" dalībnieks AS TRITAN GROUP /pers. E/adresēja vēstuli, norādot, ka nodokļa atmaksas pieprasīšana nav pamatota sakarā ar VID noteikto PVN atmaksas kartību un Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā celto prasību pret Rīgas domi par nomas maksas, t.sk., PVN nodokļa samazināšanu, kuras apmierināšanas gadījumā Rīgas domei būs pienākums atgriezt samaksāto PVN.

Minētie fakti atbilst lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem, saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesai tie nav jāpārbauda, jo apelācijas sūdzībā šie fakti netiek apstrīdēti.

Pirmās instances tiesa prasību noraidījusi, atzīstot par nepierādītu, ka SIA "EUROLINE" prasības summas apmērā ir samazinājusies tagadējā manta, vai sagaidāms peļņas atrāvums šādā apmērā, un norādītā summa būtu uzskatāma par prasītājas īpašumu, jo VID lēmums par pārmaksātā nodokļa summas dzēšanu ir spēkā esošs un lietā nav pierādījumu, ka VID būtu atzinusi PVN pārmaksu un to atmaksātu SIA "EUROLINE", ja SIA "EUROLINE" valdes loceklis šādu lūgumu būtu izteicis.

Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas viedoklim un vadās no Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas, saskaņā ar kuru, *ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.*

Vērtējot apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, Civillietu tiesu kolēģija vadās no sekojošiem apsvērumiem.

Prasītājas atsaukšanās uz Satversmes tiesas 2010.gada 19.jūnija spriedumu lietā Nr.2010-02-01, kurā analizēta PVN atmaksas kārtība, šajā gadījumā nav pamatota un minētajā spriedumā izteiktās atziņas izskatāmajā lietā nav piemērojamas, jo Satversmes tiesas spriedumā runāts par gadījumiem, kad pats uzņēmums prasa atmaksāt nodokļa pārmaksu situācijā, kad nav šaubu par prasījuma pamatotību. Arī prasītājas citētajā Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 18.jūnija spriedumā lietā Nr. SKA- 257/2009 runāts par tādiem gadījumiem, kad nav objektīvu šaubu par nodokļu apmēru un pārmaksas pamatotību.

Izskatāmajā lietā šādi apstākļi nav konstatējami, jo VID nekad nav pieņēmusi lēmumu, ar kuru būtu atzinusi PVN pārmaksas faktu no SIA "EUROLINE" puses, un pierādījumus par pretējo prasītāja atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteiktajam pienākumam tiesā nav iesniegusi.

Tāpat uz izskatāmo strīdu neattiecas apelācijas sūdzībā citētais ES tiesas 2010.gada 21.janvāra sprieduma lietā Nr. C-472/08 Alstom Power Hydro pret Valsts ieņēmumu dienestu 21.punkts, kurā ES izdarījusi secinājumus par ierobežoto termiņu nodokļu pārmaksas pieprasījumam, jo atbildētāji savus iebildumus pret prasību nekad nav pamatojuši ar apgalvojumu, ka likumā noteiktais trīs gadu termiņš nebūtu pietiekams.

/pers. E/ savus iebildumus pret prasību pamato ar apgalvojumu, ka viņam kā SIA "EUROLINE" amatpersonai nebija tiesiska pamata pieprasīt no VID samaksāto PVN, jo nebija iestājušies likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktie kritēriji.

Šāds viedoklis atbilst spēkā esošajai judikatūrai. Administratīvo lietu departaments vairākos spriedumos *(sk., piemēram, lietas Nr. SKA-85/2004, SKA-205/2004, SKA-23/2005, SKA-28/2005)* ir atzinis, ka priekšnodokli no budžetā maksājamās summas apliekamā persona var atskaitīt, pastāvot šādiem apstākļiem: 1) persona ir reģistrēta VID kā ar PVN apliekamā persona; 2) tā saņēmusi preces un atbilstošu PVN rēķinu; 3) preces saņemtas no citas ar PVN apliekamās personas, kas atbilstošā kārtībā reģistrēta VID; 4) saņemtās preces tiek izmantotas savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai, tas ir, tiek radīta jauna ar PVN apliekama prece vai pakalpojums.

Priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības ir noteiktas likumā un, lai tās izmantotu, ir obligāti jāpastāv visiem augstāk minētajiem priekšnoteikumiem. Ja kaut viens no priekšnoteikumiem iztrūkst, tad personai nav tiesību veikt priekšnodokļa atskaitījumu.

Ja komersants ar konkrēto saņemto preci vai pakalpojumu nav radījis citu ar PVN apliekamu preci vai pakalpojumu, tad komersantam nav tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu *(sk., piemēram, lietas Nr. SKA-29/2007, SKA-121/2008, SKA-144/2008).*

Pie kam, uzņēmuma vadītājam kā krietnam un rūpīgam saimniekam ir jāapzinās, ka nepamatota priekšnodokļa atprasīšana var kaitēt uzņēmumam, jo VID šādā gadījumā ir tiesīga piemērot sankcijas.

Prasības pieteikumā administrators pat neapgalvo, ka SIA "EUROLINE" bija izpildījusi likumā noteiktos kritērijus priekšnodokļa atprasīšanai un pierādījumi par šo faktu, t.sk., darījumus apliecinoši dokumenti, uz kuru pamata bijusī amatpersona varēja prasīt VID atmaksāt pārmaksāto PVN, lietā nav iesniegti.

Saskaņā ar atbildētāju apelācijas instancē iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos norādīto /3.sēj., l.l.130-134/, SIA "EUROLINE" pamatdarbība bija no Rīgas domes nomātā nekustamā īpašuma Rīgā, Balasta dambī attīstīšana. Uzņēmējdarbības mērķis netika sasniegts, jo pēc nomas līguma noslēgšanas tika grozīts Rīgas attīstības plāns un Rīgas pilsētas būvvalde atteica izsniegt projektēšanas un arhitektūras uzdevumu, kā rezultātā SIA "EUROLINE" pat neuzsāka būvniecības priekšdarbus. Tiesvedība Administratīvajā tiesā SIA "EUROLINE" vēlamo rezultātu nedeva.

Ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu noteikts, ka *katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.*

Minētos apstākļus apstiprina lietā iesniegtie rakstveida pierādījumi. Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2012.gada 29.februāra spriedumā civillietā Nr.C27184310 SIA "EUROLINE" prasībā pret Rīgas pilsētas pašvaldību par nomas līguma grozīšanu, nomas maksas samazināšanu un parāda piedziņu, kurā celta pretprasība par zemes nomas maksas parāda un līgumsoda piedziņu, kas ir stājies likumīgā spēkā, cita starpā atzīts, ka prasītājai kompetenta iestāde ir liegusi prasītājas nomātā zemes gabala lietošanu 2009.gada augustā atbilstoši prasītājas iecerei, kaut gan pati prasītāja bija uzņēmusies pienākumu līdz 2004.gada 31.decembrim pabeigt projekta realizāciju, izdodot tiesisku administratīvo aktu (sprieduma 13.4.p). /1.sēj., l.l.140-148/.

Pretēji apelācijas sūdzībā apgalvotajam, minētajā spriedumā nav izdarīti nekādi secinājumi, ka atbildētājs nav rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks, ko varētu attiecināt uz viņa rīcību saistībā ar PVN pārmaksas nepieprasīšanu no VID. Šādi secinājumi nav izteikti arī Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas tiesnese s 2012.gada 19.jūnija lēmumā, ar kuru civillieta SIA "EUROLINE" prasībā pret Rīgas pilsētas pašvaldību par nomas līguma grozīšanu, nomas maksas samazināšanu un parāda piedziņu un pretprasībā par zemes nomas maksas parāda un līgumsoda piedziņu nosūtīta pirmās instances tiesai likumā noteikto darbību izpildei sakarā ar nepietiekošu valsts nodevas samaksu /1.sēj., l.l.164-166/.

Saskaņā ar atbildētāju paskaidroto, atbilstoši nomas līgumam SIA "EUROLINE" maksāja Rīgas domei nomas maksu, kurai tika pievienots arī PVN. Tā kā nomātajam zemes gabalam tika plānota attīstība (projektēšana un zemes gabala apbūve), līdz ar to arī peļņas gūšana no saimnieciskās darbības nākotnē, uzņēmuma grāmatvedībā kārtojot PVN deklarācijas, atbilstoši Gada pārskatu likuma 49.panta otrajai daļai, samaksātais PVN tika reģistrēts kā priekšnodoklis. Saskaņā ar atbildētāju norādīto, PVN deklarāciju kārtošanas laikā no 2006.gada līdz 2008.gadam SIA "EUROLINE" nebija šaubu, ka būvniecības projekts tiks realizēts, kas bija pamats zemes nomas maksai aprēķināto PVN deklarēt kā priekšnodokli. Minēto apstiprina lietai pievienotās VID EDS iesniegtās PVN deklarācijas par laika periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 30.maijam /2.sēj., l.l.4-216/.

Lietā nav strīda par faktu, ka sakarā ar korekcijām Ķīpsalas detālplānojumā zemes gabala apbūve netika realizēta, līdz ar to nav pamata apšaubīt atbildētāju iebildumus, ka SIA "EUROLINE" ar nekustamo īpašumu neradīja ar PVN apliekamu pakalpojumu vai preci, kas dotu tai tiesības lūgt PVN

atmaksu.

Lai SIA "EUROLINE" varētu pretendēt uz priekšnodokļa atmaksāšanu, tai vajadzēja no Rīgas domes saņemto pakalpojumu (nomāto zemes gabalu) izmantot savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai (radīt ar šo zemes gabalu jaunu ar PVN apliekamu preci vai pakalpojumu). Kā jau minēts iepriekš, no prasītājas gribas neatkarīgu iemeslu dēļ iznomāto zemes gabalu plānotajai komercdarbībai tā nevarēja izmantot, jo tika grozīts Rīgas attīstības plāns un Rīgas pilsētas būvvalde atteica SIA "EUROLINE" izsniegt projektēšanas un arhitektūras uzdevumu. Līdz ar to SIA "EUROLINE" nebija iespējas ar Rīgas domes PVN apliekamo pakalpojumu radīt savu apliekamu pakalpojumu vai preci, saņemt par to darījumus apliecinošus dokumentus un iesniegt tos VID kā pamatojumu priekšnodokļa atmaksas pieprasījumam.

Civillietu tiesu kolēģijai, vadoties no loģikas apsvērumiem un dzīvē gūtiem novērojumiem, ir grūti iedomāties situāciju, kurā komersants (amatpersonas vai dalībnieka personā) atteiktos no tiesībām pieprasīt no VID pārmaksāto PVN, ja vien tam būtu tiesisks pamats un pastāvētu likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktie kritēriji nodokļa atmaksai.

Kļūdains ir administratora viedoklis, ka priekšnodoklis izveidojas brīdī, kad samaksātais PVN šādi tiek deklarēts, jo atbilstoši likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta jēgai, priekšnodoklis izveidojas tikai tajā brīdī, kad ar saņemto preci vai pakalpojumu tiek izveidota jauna prece vai pakalpojums. Tiesai nav pamata neticēt atbildētāju norādītajam, ka, ievērojot būvniecības specifiku, VID atļauj PVN summas uzreiz deklarēt kā priekšnodokli, ar nosacījumu, ka uzņēmums spēs pierādīt, ka tik tiešām nākotnē ar to tiks radīta jauna prece. Līdz ar to pamatots ir atbildētāju iebildums, ka, nesaņemot projektēšanas un arhitektūras uzdevumu, SIA "EUROLINE" nebija iespēju pierādīt VID, ka ar pakalpojumu (zemes nomu), par kuru tā maksāja PVN, tiks radīta jauna prece vai pakalpojums, un iesniegt VID attiecīgus darījumus apliecinošus dokumentus.

Lai saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 16.pantu komersants varētu atprasīt pārmaksāto PVN summu, ir jāizpildās likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktā minētajiem priekšnoteikumiem, pie tam, pārmaksāto nodokļu summas pieprasīšana ir ar likumu noteikta nodokļu maksātāja tiesība, bet nevis ar likumu noteikts pienākums, un šī tiesība atbilstoši vispārējiem tiesību principiem ir izmantojama labā ticībā.

Pie šādiem apstākļiem Civillietu tiesu kolēģija pievienojas atbildētāju viedoklim, ka PVN pārmaksa konkrētajā gadījumā Civillikuma 1772.panta izpratnē nav atzīstama ne par prasītājas tagadējās mantas samazinājumu, ne arī par sagaidāmās peļņas atrāvumu, jo prasībā norādītā summa nav uzskatāma par prasītājas īpašumu. Prasītāja lietā nav iesniegusi pierādījumus, ka VID noteikti būtu apmierinājusi /pers. E/ kā amatpersonas pieprasījumu par pārmaksāto PVN atmaksu. Šāds secinājums neizriet arī no VID 2013.gada 12.jūlija vēstules administratoram, uz kuru atsaucas apelācijas sūdzības autors /1.sēj., l.l.156-159/. Minētajā vēstulē VID ir sniedzis atbildes uz administratora iesniegtajiem jautājumiem, atzīstot, ka amatpersona /pers. E/ nebija lūdzis VID atmaksāt pārmaksāto PVN summu, kas ir izveidojusies uz 2010.gada 30 jūniju, par ko izskatāmajā lietā strīda nav. Vienlaikus vēstulē norādīts, ka, izskatot /pers. E/ 2010.gada 26.oktobra pieprasījumu, kas iesniegts, izmantojot VID EDS, VID amatpersona konstatēja PVN pārmaksas summu, kurai nav beidzies likuma "Par nodokļiem un nodevām" 16.panta 10.punktā noteiktais tiesību izmantošanas termiņš, Ls 18 579,92, kas tika novirzīta citu nodokļu maksājumu segšanai.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesu kolēģijai ir pamats atzīt, ka nepierādīts ir prasībā un apelācijas sūdzībā izteiktais viedoklis, ka ar PVN pārmaksas nepieprasīšanu /pers. E/ pieļāva neattaisnojamu bezdarbību un nesaimniecisku rīcību, par ko viņa atbildību prasītāja pamato ar Komerclikuma 169.pantu. Tāpat lietā nav pierādīta AS TRITAN GROUP kā SIA "EUROLINE" dalībnieka atbildība saskaņā ar Komerclikuma 169.pantu par ļaunprātīgu valdes locekļa ietekmēšanu nolūkā panākt sabiedrības interesēm pretēju rīcību.

Pirmās instances tiesa spriedumā pamatoti atzinusi, ka VID lēmuma neapstrīdēšana nav nolaidība gadījumā, ja VID lēmums ir pamatots, savukārt, judikatūrā atzīts, ka SIA vainas atzīšana nav automātiski uzskatāma par valdes locekļa vai valdes locekļu vainas konstatējumu, bez konkrētas grāmatveža un citu darbinieku rīcības izvērtēšanas, par ko lietā nav iesniegti pierādījumi *(Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 8.februāra spriedums lietā Nr. SKC-622.)*

Ievērojot minēto, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasības apmierināšanai nav pamata.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa lietas apstākļus ir izvērtējusi vispusīgi un objektīvi, un prasību pamatoti noraidījusi, pareizi atzīstot, ka VID lēmums par pārmaksātā nodokļa summas dzēšanu ir spēkā esošs un lietā nav tādu pierādījumu, ka PVN pārmaksa būtu atzīta no VID puses un atmaksāta SIA "EUROLINE" tādā gadījumā, ja valdes loceklis to būtu lūdzis.

Līdz ar to apelācijas sūdzībā norādītie argumenti tiesas sēdē neguva apstiprinājumu un nevar būt pamats prasību apmierināt.

Noraidot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta ceturto daļu tiesas izdevumus lietā uzņemas valsts.

Saskaņā ar iepriekš minēto un vadoties no Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.panta, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda:

MSIA "EUROLINE" administratora prasību pret /pers. E/ un AS TRITAN GROUP par zaudējumu piedziņu **noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2015.gada 13.maijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja /paraksts/ Dz.Zvaigznekalna-Žagare
Tiesneši /divi paraksti/ M.Bebriša
Ž.Žimante

NORAKSTS PAREIZS
Tiesas sēdes priekšsēdētāja **Dz.Zvaigznekalna-Žagare**
Rīgā, 13.05.2015